

Det ærede Medlem udtalte, at indenfor de Rammer maatte der sikkert være Mulighed for, hvis man havde Villie dertil, at skaffe Tilslutning til Loven ogsaa fra Socialdemokratiet. Det var det, det ærede Medlem udtalte, og det var paa Grundlag deraf, at den Ordveksling fandt Sted her i Tinget, som skabte Formodning om en Villighed fra Socialdemokratiets Side til at gaa til en Forhandling. Nu siger det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, at jeg under dette Ordskifte har givet det ærede Medlem Tilsagn om at skaffe bort af Lovforslaget alt, hvad der var blevet indsat af Folketinget, men det ærede Medlem maatte jo selv, da han foretog sin Oplæsning, gøre Tinget opmærksom paa, at da han fremførte den Forudsætning, undlod jeg at svare ham. Jeg fandt nemlig denne Udtalelse uden nogen reel Mening, thi, som jeg allerede, da jeg for et Øjeblik siden havde Ordet, har sagt, maatte Formaalet med Forhandlingen naturligvis ikke være at svinge over fra Enighed med de Konservative og Uenighed med Socialdemokratiet til det modsatte: Enighed med Socialdemokratiet og Uenighed med de Konservative; Formaalet maatte selvfølgelig være at naa frem til det Maal, som er blevet naaet ved Behandlingen af tidligere Lovforslag om Arbejdsløshedsforsikring her i Rigsdagen, nemlig Enighed om Sagen. Men Enighed kan man, det ved det ærede Medlem, jo ikke naa ved blot at kræve sit eget og undlade at tage ethvert Hensyn til, hvad andre ønsker og mener. Naar derfor det ærede Medlem gaar ud fra, at Indledningen til Forhandlingerne maatte være en Kassation af alt, hvad der var gennemført i Folketinget, og ikke en Forhandling om visse Sider deraf, saa er det ærede Medlem enten uden nogen som helst Forstaaelse af, hvad Forhandling betyder, hvilket jeg ikke kan gaa ud fra, eller ogsaa taler det ærede Medlem mod bedre Vidende.

Det ærede Medlem hævder, at man fra Venstres Side har taget Afstand fra Ministerens Tilbud. Nej, aldeles ikke, efter det Referat, som her er givet, og efter Referater, som er givet mig af de Forhandlinger, der førtes i Udvalget ved Indledningen til Udvalgets Arbejde, har Udvalgsformanden ganske selvfølgelig sagt akkurat det samme, som jeg siger her, at en Forhandling indenfor Rammen af Forslaget af 17. Februar maatte betyde, at man optog Socialdemokratiets Ændringsforslag til det af mig oprindelig fremsatte Lovforslag og sammenholdt dem med de Ændringsforslag, som var indkommet i Folketinget, for derefter at tage det hele

Kompleks af Forslag op til en fordomsfri Overvejelse med det Formaal for Øje at naa til Enighed. Hvis det ikke er det, der menes med en Forhandling indenfor en given Ramme mellem forskellige Partier, saa ved jeg ikke, hvad der menes. At det selvfølgelig er dette, der er Meningen, det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, og derfor er alle hans Udtalelser her ikke andet end Udflygter, der skal tjene til at bortforklare og undskylde den Passivitet, han har udvist i Landstingsudvalget i Modstrid med det Tilsagn, som han gav her under første Behandling.

Det ærede Medlem drister sig til at paastaa, at jeg i Folketinget har sluttet en bindende Overenskomst, som umuliggjorde det for mig at skride til en Forhandling. Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem har Dristighed til at fremsætte en saadan Paastand. Efter at det nu af flere af Udvalgets Medlemmer er godtgjort, at jeg taler Sandhed, naar jeg oplyser, at jeg til Udvalget har fremsat en Række Forslag om forskellige Punkter, der var blevet ændret i det oprindelige Forslag under Forhandlingerne i Folketinget, efter at jeg har redegjort for dette, og efter at den ærede Ordfører i Enkeltheder har skildret, hvad disse Forslag gik ud paa, stiller det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds sig ganske frejdig op her og paastaar, at jeg var uden Forhandlingsmuligheder, for jeg havde sluttet en bindende Overenskomst, som hindrede mig i at bevæge mig med virkelig Frihed indenfor den givne Ramme. Man skal virkelig være — jeg kan sige konstrueret som det ærede Medlem, for at kunne tillade sig en saadan Taktik.

Nej, det ærede Medlem kommer ikke bort fra, at de Muligheder, der var til Stede, har han fuldstændig forsømt at udnytte. Han har ikke gjort noget Forsøg paa gennem Ændringsforslag at udforme de Ønsker, Socialdemokratiet maatte have, indenfor den Ramme, han selv havde givet sin Tilslutning. Paa intet Punkt har det ærede Medlem forsøgt derpaa. Han har ikke gjort Forsøg paa andet end paa at faa Forslagets Behandling udsat og opretholde den gældende Lovgivning endnu i nogen Tid. Dette Forsøg har det ærede Medlem gjort. Men det har jo ikke noget som helst med Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag at gøre, selv om det naturligvis, hvad jeg meget vel forstaaer, kunde tjene Interesser, som det ærede Medlem har. Det er ved mine Udtalelser og ved Udtalelser af Medlemmer af Udvalget klarligt dokumenteret, at der fra min Side er gjort en